

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Dato: 7. maj 2007
Kontor: Lovkontoret
J.nr.: 2007/4000-83
Sagsbeh.: MMI

Besvarelse af spørgsmål nr. 3 ad L 197 stillet af Folketingets udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 26. april 2007.

Spørgsmål:

"Kender ministeren til tilfælde – og i givet fald hvilke og hvor mange – hvor børn eller voksne siden 2002 har fået asyl eller humanitær opholdstilladelse med henvisning til risiko for menneskehandel ved tilbagevenden til hjemlandet, jf. bl.a. hørings svaret fra Reden-STOP Kvindehandel?"

Svar:

Integrationsministeriet har ikke oplysninger om, hvor mange formodede ofre for menneskehandel, der har fået humanitær opholdstilladelse i Danmark.

Efter udlændingelovens § 9 b kan der gives humanitær opholdstilladelse til en udlænding, hvis væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for at imødekomme ansøgningen. Afgørelsen af, om der foreligger sådanne særlige humanitære hensyn, som kan begrunde opholdstilladelse, beror på et skøn.

Det følger af forarbejderne til bestemmelsen om humanitær opholdstilladelse, at det har undtagelsens karakter, at der gives humanitær opholdstilladelse, og at bestemmelsen har et snævert anvendelsesområde, idet de humanitære hensyn skal tale afgørende for, at tilladelse gives. Ministeriets praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse er fastlagt i overensstemmelse hermed. Der kan herved henvises til Integrationsministeriets notat af 6. april 2006 om praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse, der er sendt til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik (Folketingsåret 2005-2006, UUI, almindelig del – bilag 136).

Det bemærkes, at spørgsmål om, hvorvidt der er en velbegrundet risiko for asylrelevant forfølgelse, ikke indgår i vurderingen af, om der kan gives humanitær opholdstilladelse. Sådanne spørgsmål behandles i stedet for af asylmyndighederne, dvs. Udlændingesservice og Flygtningenævnet.

Der vil efter udlændingelovens § 7, stk. 2, som affattet ved lov nr. 365 af 6. juni 2002, kunne meddeles asyl eller opholdstilladelse med beskyttelsesstatus i de tilfælde, hvor et formodet offer for menneskehandel er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951 eller ved en tilbagevenden til hjemlandet risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Udlændingesservice har oplyst, at asylansøgernes motiver for at søge om asyl ikke registreres i Udlændingeregistret. Der foreligger således ikke statistiske oplysninger, der nærmere kan belyse spørgsmålet. Udlændingesservice har videre oplyst, at man ikke har erindring om at have givet sådanne tilladelser.

Flygtningenævnet har oplyst, at Flygtningenævnet i maj 2006 har søgt i nævnets afgørelsesdatabase på søgeordene "menneskehandel", "kvindehandel" og "prostitution" og også foretaget en mere generel søgning efter afgørelser om kvinder fra Nigeria.

Ved søgningerne er der fremkommet 14 sager vedrørende kvinder fra Nigeria, hvor ansøgeren som en del af asylmotivet har henvist til tvang til prostitution fra ægtefæller eller bagmænd eller frygt for repressalier fra bagmænd i forbindelse med prostitution, eller hvor spørgsmålet om prostitution har været rejst i forbindelse med sagens behandling. Udlændingestyrelsens afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 er blevet stadfæstet af Flygtningenævnet i alle sager. På Flygtningenævnets hjemmeside, www.fln.dk, findes under punktet Praksis, Nigeria, 2004 og 2005, resuméer af afgørelser om kvinder fra Nigeria, der har været tvunget til prostitution.

Herudover er der fremkommet et begrænset antal sager (under 10) vedrørende kvinder af forskellig nationalitet, hvor ansøgeren har været udsat for voldtægt og/eller i et vist omfang tvunget til prostitution af en ægtefælle eller af bagmænd. Udlændingestyrelsens afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 er blevet stadfæstet af Flygtningenævnet i alle sager, undtagen en.

Den ene tilladelse er givet til en kvinde fra Serbien og Montenegro. Det fremgår af sagen, at ansøgerens fader tvang ansøgeren til at gifte med en mand, der derefter førte hende til Albanien, hvor hun boede på et værelse i en ejendom, hvor der var andre kvinder til stede. Ægtefællen tvang ansøgeren til seksuelt samkvem med andre mænd mod betaling.

Flygtningenævnet udtalte, at det i overensstemmelse med ansøgerens forklaring kunne lægges til grund, at hun var blevet tvangsgiftet mod betaling. Videre at hun under ægteskabet af blandt andet ægtefællen var blevet udsat for gentagne grove

overgreb indebærende voldtægt og tortur. Ansøgeren var som følge af torturen psykisk skadet og omfattende skamferet. Ansøgeren havde, som følge af, at hun var flygtet fra ægtefællen, bragt sig i en sådan modstrid til denne og sin familie, at hun forventede at blive dræbt, hvis hun på ny kom i kontakt med de pågældende personer. Flygtningenævnet bemærkede, at de skete overgreb – uanset grovheden – ikke i sig selv kunne begrunde asyl. Det bemærkedes, at overgrebene havde stået på i længere tidsrum, uden at ansøgeren havde formået at få myndighedsbistand. Herefter og efter en samlet vurdering af sagen fandt Flygtningenævnet, at ansøgeren ved en tilbagevenden til hjemlandet ville være i nærliggende risiko for igen at blive udsat for umenneskelig behandling, som hendes hjemlands myndigheder ikke kunne forventes at kunne beskytte hende imod. Ansøgeren var således omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Endvidere har Flygtningenævnet oplyst, at nævnet har foretaget en søgning i nævnets afgørelsesdatabase på søgeordene "menneskehandel", "kvindehandel" og "prostitution" for perioden 1. maj 2006 – 1. maj 2007, og at der ikke er fundet sager, hvor Flygtningenævnet med henvisning til menneskehandel har meddelt ansøgeren opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.